

24/4/74

00C 2062

702

.3/0

ג'ו-יודק, כו' בוניסן חמ"ב
11 באפריל 1953

4621

אל : - המנהל הכללי, משרד החוץ.

מאת: - שר החוץ.

זולטר היין,

ראשי עלי כגלגול. אם שחרתי מושיגוטון. עשינו שם ארבעה ימיים. בפרק זמן זה נתקיימו - א) ראיון עם הנשיא; ב) שיחה עם מזכיר המדינה; ג) שיחה ארוכת וקצרה עם ביירוד; ד) שיחה ממושכת עם המזכיר להבנה וראשת המטה; ה) ארוחת בוקר עם הסטודנטים טאפט, דאגלט ואחרים; ו) ארוחת בוקר עם מנהיגי שתי הסתדריות הפעוליות; ז) ארוחת ערב אצל עגן הנשיא, סגן מזכיר המדינה, סגן שר ההגנה ורבים אחרים; ח) ארוחת ערב אצל הרוי לויין עם זולטר לייבן, ג' מס רספוז ועתונאים אחרים; ט) רצאה בפני מועדון העיתונאים; י) התיעוזות שארכה מהציג יום עם סגל השגרירות; יא) התיעוזות סיור עם סגל השגרירות; יב) שיחות עם אבן, גוטמן, הרוי לויין, ארנסט לויין, אסטור, פמי שליט, דני גינצבורג, טננבוולד ואחרים; יג) ארוחת ערב אצל חיים הרזו עם מסיבת לכל הסגל וסיפורים עד אחד' האזות, בכלל זאת רבגרון; יד) ארוחת צהרים עם נחום גולדמן; טו) עוד כמה טיעפים שכחתי.

הרשות הכללי מטעם החדש הווא (רשות ירוזה של השבלה וכשרונות; ב) תחיה ותעיה; ג) היאחזות במסיבות שרות לדחיתת תיבונן והברעה. אם להשווות את אי-זדהותו עם פרומן מבחינות הלב ואת דאלס עם אקסון מבחינות המוח הרוי האבוד מלול. יתכן שמאחוריו בספשיה מתרכזת קבוצה אנשימים נבוגי דבר ודרומי דאנו אך עדין לא נתרדו לחופשי מחייהם וממותם.

עליה אחת משוחחת לנשיא החדש עם קודמו: פעילות הליכות ואישורת הרשות של חוץ ומור במקצתו. לעזות זה אין מוגש אצל החדש משקל מוסרי וירושר לב שציינן את הקודם. שיחתו ארוכה במיוחד מרבע שעה. כיוון שבאות לאחר התനגשות עם ביירוד ביזוגתי את כל האיכות למטרה אחרת להוציא מלבו כל מחשבה על נקיטת עמדה לבסוף של בעיות השלום אלא לרבע כל מעייניו במגמות העדרבים, בראש וראשונה מזרים, לידי שיחות שלום. בעוני השלום פתח הוא עצמו ומכיוון שלא היה כל אפשרות להשות את השיחת מראשיתו לבסיסים אחרים ממילא החרתי אותו ודק נסיתתי לקבע את הדבש הנכון. חזותי והדגשתי כי על אה"ב להציגו מלהופיע בצד בסכום על ידי נקיטת עמדת מסויימת בשאלות השינויות במילוקת. עליה להישאר מעל לרכיב ודק לדריש שלום, יציבות ושיטור פועלם. הנשיא הניע ראש נמרצות בחיקם ואף הביע הסכמתו במפורש

אבל לא הייתה כל בטחון אם חדר לעומקו של ענין ולאם הסכמתו המורבעה משקפת שיקול דעת וגביש עמדת. רעיון אחר שנשיתי "למקוד" היה כניטה לעבי הקורה של צרכינו הצבאים מבלתי להמתין לימות המשיח של שלום או ארגון הגנה אזרחית. כאן נתקلت בתשובה שהפכה עבשינו שיגורה בשינגדון כי יש להביה קודם את כל הגורמים נידי עמק השוותה. אמרתי: ומה אם הדבר לא יקרה? אמר: אז יהיה מבן אחד.

далס עשה רושם של איש נבוך שאיננו שתחזק עדין בסבר העניבים שלתוכו הוטל. הוא מזדקן הרבה מיום שריאתיו בראשותה. מתהלבת שמועה כי הנשיא נתן לו את המינוי רק כדי למלא את משאלת לבו מימים ימימה וכי הוא עתיד לפניו בקרוב את מקומו לבידל סמיית. גם בו הירצתי תורת אי-קביעת עמדת לגופם של עניים מצד אה"ב והוכחת אפשרות השלום אין ורך. על סוד המכабEKים. הוא העיד בבחוק כי העורבים מאשימים אותו בהפרת החלוות או"ט. כשהוקעתי את צביעות הפענה והסבירתי את ההשתלשות אמר: אתה פרקליט מצוין. הוא קיבל את הדמונתי לאירוע ערבי בביתו ב-13 במאי ולאירוע צהרים עם ראש הממשלה בביתו בירושלים. על ידי כך נתקעה ב בת אחת שלפוחית שנייפה וולד בשיחתו עם אסתור.

השיחת עם וילסן וברדלி בתחום הדדבות רחבה להסברת צרכי הבנתנו ועמדתנו בשאלות ההגנה אבל לא הייתה לי הרגשה כי מיא קדבה אותנו אף עד ממש אחד לקראות איזו תוכאה מעשית שהיא. וילסן עשה רושם של איש מוגבל וחף מכל בקיאות בעיה. ברdroתו נתקה גם אורחות לטובה, יعن הוא התעניין בביעיות קליית עליה, המתישבות, חיבור וכו". בכל זאת גם אותו מצאנו בשפיו שנור התרוז: יש קודם כל להביה את כל המדיניות באוצר בידי שלוט. ברדלוי, שעשה רושם חיובי מאוד כאישיות ובראתה על פניו הראש של קשב רציני בירושה, תלה את קולר ההשניות בעיה תעלת סואץ: יש קודם כל לפטור בעיה זו ואחר כך נראת. אלו היו החשובות לטענות כי חלפו כבר שבע שנים וחצי מיום ישיבתי באוצר חדר עם משל והריצתי לפניו אותן הטענות והתכוונות. בכל זאתABA וחיים הינו סבורים כי גשמה בשיחה זו מלכמת הסברה בדאית.

בדבוק נט בידודו פון פפעריך חורייבים. היה פרק חיובי לגביו מהן - ברדייה בקידום מביבון כdad בזינגן, ביהוד לזרבי זבורם המפער, עם בילוי סוד כי שלוש המציגות עתידות להימלך בדבר העוזבזם שיש לדוש בעניין זה ממצירות ועם האהרה מפורשת כי העניין החידתי שלנו מובא היטב בחשבון. היה גילוי מובכת בשאלת ירושלים - שום התקפה על החלטתנו להעביר את המשרד, רק הגנה צולעת על עמדת הגם, ולאו דוקא בהנגדות להעבירה אלא בסРОט לעבור (אם נעביר את השגרירות הרי בזאת כודת במפורש כי ירושלים בירחכם וזה לא נוכל לעשות).

כשטפוחתי על פניו צרכי האמצעיות של משרד החוץ השיב בקול עבורי
חלושה: הקשיים שלך ידועים לנו היטב, אבל לא נוכל לשנות את
עמדתנו על כל פנים עד שוב מזכир המדיניות מסיורו. לבסוף פרץ
ריב גלווי בשאלת תנאי השלום. על כך נימסר במפורט במברקים ולא
אחזoor כאן כי שעתי דחוקה ביותר.

המסקנה הכללית היא כי אנו עומדים בפני כמה תריסים
העלולים מצד אחד למגוע כל התקדמות מעשית בתחום העדרה הצבאית
ומצד שני הם עשויים לחתן לנו שתות למאכיזם נוספים של הסבירה
וחיכוך: תריס א' - יש להביא קודם את השלום; תריס ב' - יש
לפתח קודם את בעית הח

ה
עליה; תריס ג' - יש להמתין עד שישוב דאלט
מסעו.

הגורם העיקרי לדאגה מחייבתו הוא עצביות הגוברת לגורל
המדינה הקיימת כשתה פרוץ מלחינה מדינית פונית ופרוץ להשפעה
ולחדידה סובייטית. אם תביא התקפת השלום של מוסקבה לידי "תפוגה"
משמעות, יתכן כי עצביות זו תתרופף. אם לא תבוא תפוגה או אם לא
תחול בעקבותיה התקופות מתח ההגנה כי אז אנו עלולים לעמוד בפני
"תקפת שלום" אמריקנית. הרושם שלי הוא כי יכול נוכל לעמוד
בפנייה.

אני מוכן להפסיק ואם תשחק לי השעה אמשיך מבקרים.

שלה

ל. ג